

בית משפט השלום בחיפה

20 אוגוסט 2013

ת"פ 10-04-40932 מדינת ישראל נ'
אוניברסיטת מוסיק בע"מ ואח'

1

בפני כב' סגנית הנשיא, השופטת אורית קנטור

המאשימה

כנד

1. אוניברסיטת מוסיק בע"מ, ח.פ 513075317

הנאשמים

2. אין שניידר, ת.ז 014803167

2

3

4

5

6

7

נכחות:
ב"כ המאשימה – מתמחה ספר ישראלי
ב"כ הנאשמים – ע"ד מוניצ'ורה
הנאשם 2 – נוכחפרוטוקול

8

9

10

הברעת דין

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

האישום:

1. כנד הנאשמים הוגש כתוב אישום הכלול ארבעה אישומים.

על פי אישום מס' 1, המאשימה 1 הייתה חברה פרטית ועיקר עסקה בחפעלת מיג'מרקט, כשהנאשם 2 היה בעת ביצוע העבירה מנחל פעיל בנאשمت 1.

לטענת המאשימה, לא העבירו הנאשמים לפקידי השומה במועד את המיסים שניכו מהמשכורת ומהתשלים שהולמו לעובדים רואו לקבלני המשנה ביחס לחודשים ינואר עד מאי 2004, ובסכום של 48,598 נט.

על פי אישום זה ייחסה המאשימה לנאים 4 עבירות של אי העברת במועד של מס שונך, בגין לסייעים 219 + 224 לפקחת מס הכנסה.

על פי אישום מס' 2, לא חגישו הנאשמים במועד את הזוז'ת השנתי ביחס לשנות המס 2003+2004.

39

בית משפט השלום בחיפה

20 אוגוסט 2013

ת"ב 10-04-40932 מודיעת ישראל נ'
אוניברסיטת מוסיק בע"מ ואות'

על פי אישום זה ייחסה המאשيمة לנאים שתwi עבירות של אי הגשת דוי"ח במתגד בנגד
לסעיפים 216(4) + 224 א' לפકודת מס הכנסה.

על פי אישום מס' 3, הנואשם היה בעל השליטה בחברה, הנואשת 1 ובלי סיבה מספקת לא
הגיש במועד דוי"ח לשנת המס 2005.

לפייך ייחסה המאשيمة לנאים עבירה של אי הגשת דוי"ח במועד בנגד לסעיפים 216(4)
לפקודת מס הכנסה.

על פי אישום מס' 4, הנואשם נדרש בתאריך 10/03/04 לתגיש תוך 120 יום דוי"ח על הון
ונכסיו נכון ליום 31/12/03 אך בלי סיבה מספקת לא קיים את הדרישה הכלולה בהודעה
הניל ולא הגיש במועד את הדוי"ח שנדרש להגיש.

לפייך ייחסה המאשيمة לנאים עבירה של אי קיומם דרישת הכלולה בהודעה שניתנה על פי
הפקודה, לסעיף 216(1) לפకודת מס הכנסה.

בתום תקירתה הנגידית של עדות תביעה מס' 2, תגית יהזקאל, חזר בו ב"כ המאשימת מפרט
אישום המתיחס לשנת המס 2004 לאיושם מס' 2, ככל שהוא מתיחס לנאים 2 גזע שהוא
מצין כי בתקופה האמורה הייתה הנטашת 1 מנהלת על ידי מפרק או כונס נכיסים.

טענות מקדימות:

בתאריך 09/12/10 טענה הסגורה כי העבירות חמיווחשות לנאים זה ביחס לשנים -2003-
2004-2005.

לדבריה בתחילת 2005 מונה לחברה נאמן ממשרד זיכר, ב-2005 החברה נכנסה להקפתה
חליכים ועל כן מי שהיה אמר להגיש את הדוחות ביחס לשנים 2004-2005 הוא הנאמן
שנכנס כבעל מנויות בחברה.

כן טענה ב"כ הנאים כי לחברה היו ארבעה בעלי מנויות והוא אינה מבינה מזובר נבחר
הנאשם 2 בלבד.

בית משפט השלום בחיפה

20 אוגוסט 2013

ת"פ 10-04-40932 מדינת ישראל נ'
אוניברסיטת מוסיק בע"מ וואח'

1

לטעמה מדובר באכיפה ברורנית.

2

3

4 אומנם הנאים 2 רשום כבעל מנויות אך בעצם היה עובד בחברת ובנסניה, לא היה לו קשר
5 לרווחה, לא נתן משכורות לעובדים, ולא הייתה לו נזעה לטשא אי הוגש תזרות.

6

7 כן טענה ב"כ הנאים כי הוגש כתוב האישום עשתה בשינוי ובכל אלה יש משום
8 התנהגות שערורית של הרשות.

9

10 בית המשפט בהחלטתו ציין כי הטענה המקדמית בדבר אכיפה ברורנית מחייבת הכרעה
11 לאחר שמיעת ראיות ולא כטענה מקדמית.

12

13 בתאריך 11/02/28 חזר ב"כ הנאים על עיקרי הטענות שנطענו בתאריך 10/09/12.
14

15

16 לדברי, בשנת 2004 מונה לחברת מפרק זמני, הוא ר' ז'יר, ומשנת 2004 החברה כבר לא
17 קיימת.

18

19 לטענתו הנאים 2 איתם המיצג של הנאים 1 וצין עוד כי בשנת 2006 הגיעו המאשימה
20 כתוב אישום אחר נגד מישחו אחר, שהיה המנהל של החברה, אך מכיוון שלא הצליחו למצוא
21 אותו מחקו את ההליך והאשימו את הנאים 2.

22

23 בהמשך טענו אלה, כפר הסגור בשם הנאים בעקבות כתוב האישום.

24

25 בתום ישיבת 12/05/10 טען הסגור טענה מקדמית של התישנות וטען כי מהמת טעות לא
26 הועלה טענה זו על ידי הפרקליטה שתופיעה בישיבת החקירה.

27

28 לאחר שבית המשפט שמע את תגובת ב"כ המאשימה הוא דחה את הטענה וצין כי העכירות
29 לא התישנו, שכן בוצעו פעולות חוקירה במועדים שנטענו על ידי ב"כ המאשימה.

30

31 כן צין בית המשפט כי כתוב האישום הוגש בתום 5 שנים מיום שבו בוצעה פעולות החוקירה
32 האחרונה, ועסקו בעבירות בנגד פקודת מס הכנסה, אשר ההתישנו בוגינה בת 6 שנים.

בית משפט השלום בחיפה

2013 טנראן 20

ת"פ-04-40932 מדינת ישראל נ'
אוניברסיטת מוסיק בע"מ וואח'

ראיות התביעה:

6. מטען התביעה העידו:

הרכז 10,041 ש"ח האCMD-1 17,659 ש"ח ריבית – ת-2.

כשהוצעו בפניה הנטפים ל-ת/נ ציינה כי מדובר בטפסי 102 כאשר באמצעות דיווחים אלה חוברת המעבדה היא להעיר את המשך לkopfat המדינה ומדובר בדיווחים על הניכויים שטנו מהעובדים מקבלני המשנה ומתויחשים לחודשים ינואר 2004, פברואר 2004 ומרץ 2004. ת/ר הוא טופס 126 לשנת המשך 2004 מהוועדה ריכזו של כל הניכויים שנגנו מהעובדים במהלך שנת המשך 2004 והוא מועבר לנכיבת מס הכנסה בתום כל שנה מס. ביחס לחודשים ינואר, פברואר, מרץ ומאי לשנת 2004 לא דוחה כל סכום מסכים הדיווחים. בחיקורתה הנגדית הבהיר העודה כי הניכויים הוא האשמה 1 ואשר מדובר בתאגיד, מי שmagיש את הדוח'ich אלה המופיעים שלהם או בעלי השיליטה הרשותם ברשות החברות. לטענותה, הרשותות פונות למנהיגים והרשותם בראשם החברות אך לא זכרה אם הדבר נעשה במקרה הונכי. לדבירה לא מותפקיד מוחלקת הגביה לבדוק אם הנאים מנתל בפועל או לא אונדול גאנשל הבדקה אלו הפנייה הוא רה למילחמת הרשותים.

הՁוגניטים המשמשים את החקלאות
שנוצר לפני הлик פירוק, ובמקביל כאשר חברה מצויה בהליכי פירוק, ישנה פניה למתקנים
הועודה חורה והבהירה כי מופקץ כולתת הנגיעה לפנות למנהלים הראשונים לפיעוט את החווה
ההתאנגדות של חנשמת 1 – ת-3 – בה מצוינים בעלי המניות והדיקטורים שלה.
במהלך חקירתה הנידית של העזה, הוגש באמצעות ע"צ מסמכי רשם החברות – תעוזת

העדת לא זכרה אלו ניסיונות בגביה נעשו אל מול מנהלי החברה האחרים.
אנטון טיעד – רצה חוליה מרכזית בפקידי שומה חיפה – העד העד כי לא הוגש דוח' במאזן
 החברה, העשומת 1 לשנת המס 2003 וגם לא נתקבלה אorrectה, דחיה או ביטול
 לגבי התנאים 2, ציין העד כי לא הוגש מציין דוח' אישי שנתי לשנת המס 2005 וגם לא
 לשנים 2004-2006, כאשר הנאשם גם לא הגיע הצהרות חון תוך לגביו השנים חנייל והן לגביו
 31/12/03.

בית משפט השלום בחיפה

20 אוגוסט 2013

ת"פ 10-04-40932 מדיינט ישראל נ'
אווניברסט מוסיק בע"מ ואה'

1 מהעובדת שהנאמש 2 שילם תלם מהקנס בשנת 2003 שיש אי הגשת הצהרת הון. לדברין,
 2 אם הנאמש טוען כי לא קיבל התגלוות או פניות חובה להודיע על עניין בתובת.
 3 שלומית פרץ – מי ששימשה בשנים 2003-2001 כראת החשבון של הנאמש 1. העדה
 4 העודה כי הנאמש 1 חוקמה על ידי שניידר משה, והቤלות בחברה הייתה רשותה 60%
 5 שניידר משה, % 20 הנאמש ו- 20% שניידר ארטור. במולך 2003 הועברו 40% מהמניות
 6 לפורטניי אירנה וסמיון וטפשות שניידר החזיקה בחלוקת שווים 20% כפול 3 – האב ושני
 7 בניו.
 8 ממשמך זכויות והתקיטה עולה כי במולך שנת 2003 וכוחות החתיימה בכל מה שקשרו
 9 לבנקים ולהתקשרות היו של שניידר משה ופורטניי אירנה וזה שניידר אין (הנאמש 2)
 10 ופורטניי אירנה. בסוף 2003 פורטניי אירנה מכירה את מנויותיה והחוזקה חוזרת לשניידר
 11 משה ב- 60%. לדבריו העודה היו שנים או שלושה מנהלים דומיננטיים בתקופה עבדתה
 12 בתבריה – פортניי אירנה הייתה מאד דומיננטית וגילה בכך עם שניידר משה ושניידר אין.
 13 לדברי העודה, לחברה הייתה מחלוקת הנהלת תשומות גדולה מאוד, הם העסיקו 130 עובדים
 14 וטচৰোৱিস গোহীস ওবল কৰো৬ নেইগ্ৰোপীত হনাম্স 2 হৈয়া যোৰ কৰো৬ মৰিঙ্গু উৰোত
 15 মসমিচস পছচাৰা ও তত্ত্বাবধি উম মশড় রীথ।
 16 לאחר שהעודה הוועזה עדעה עונית היא אישרה שאמרה בהודעתה בתקירה שהדומיננטי
 17 ביותר היה הנאמש 2, אישרה כי הייתה יותר בקשר עם הנאמש 2 אך הבחירה כי גם
 18 למנהלים אחרים הייתה גבורה תחינה והם היו פעילים בחוטמים אחרים.
 19 בתקירה הנגדית אישרה העודה כי ממץ' 2004 נכנה החברה להלכי הקפתת הליכים
 20 ובשנת 2005 הנאמש כבר לא היה בעל שליטה בה.
 21 העודה הבחירה כי לא קיבלה למשרד דרישת עברו הנאמש 2 למסור הצהרת הון ובסוף מרץ
 22 2004 היה העיבור את כל המסמכים והניסיונות הקשורים לנאמש 1 למפרק רווייה זיצר וכן
 23 אין בידה כל מסמך. למיטב זכרונה אישרה כי שלחה מכתב למס' המכנה, כי תחברה
 24 בהקפתת הליכים, כי מונה לה טמן ומכאן ואילך זה שטפל הוא רווייה זיצר.
 25 בתקירה הנגדית אישרה העודה כי אירנה פортניי הייתה בעלת 40% ממניות החברה ולא הרבה
 26 כל הדרך הייתה דרישת שהוא מתחום על מסמכים בנקאים.
 27 העודה ציינה כי מי שדייווח לרשות חמש הדינה התרבה עצמה באמצעות הנהלת החשבונות
 28 שלה ולא יכולת לאשר כי הנאמש 2 לא היה חותם על חצ'קים שהועברו למס' המכנה. העודה
 29 גם לא זכרה של הנאמש 2 הייתה זכות חתימה, לא זכרה מי בא וחתם על הדוחות המבוקרים
 30 וمبתינה כל מי שהיה מוסמך לתותמה והוא יכול לבוא ולחותם.
 31 העודה הבחירה כי ציינה שהדומיננטי היה הנאמש 2 מכוון שהפעולות שלו הייתה בתוכו
 32 המുৰ ও কমত সিনিফিস.

בית משפט השלום בחיפה

20 אוגוסט 2013

ת"פ 40932-04 מודיעת ישראל נ'
אוניברסיטת מוסיק בע"מ ואות'

באמצעית עדה זו הוגש אישור זכויות חתימה מיום 06/03/07 – מזג נ/נ אשר לפיז זכויות
חתימה בכל הקשור למסמכים הבנקאיים הם חתומים של שניידר משה ופורטני ארנה
או שניידר יעקב (הנאשם) ופורטני ארנה בתוספת חותמת החברה. כן הוגש מכתב שנשלח
לבנק דיסקונט בתאריך 23/12/03 – מזג נ/2, בדבר פרופיל החברה ואשר לפיז בעלי
המניות הם שניידר משה בשיעור של 60%, שניידר יאן בשיעור של 20% ושניידר ארנתור
בשיעור של 20%.

.7 הדין נדחה לתאריך 13/06/13 על מנת לחיד שלושה עדי תביעה נוספים אורלים על פי הودעת
ב"כ המאשימה העדים לא אותו או עבבו את הארץ ועל כן הכרז – אלו עדי.
.10 בהמשך לכך טע הסגנור כי אין על הנאים להשב לאשמה, אורלים בית המשפט דחה את
התענה .

.13 בחרלה זו קבעתי כי המאשימה לא הוכיחה את עובדות אישום מס' 4, ועל כן זיבתתי את
הנאשם מעבירה זו שיוחסה לו בכתב האישום, אורלים ביחס לשאר האישומים קבועתי כי
לכוארה הוכח כי הנאשם 2 היה מנהל פעיל בנאשمت 1 והוירתי כי הנאים ישבו לאשמה
ווחל פרשת התגנה .

ראיות ההגנה:

.8 הנאים העיד כעד הגנה יחיד מטעמו, הנאשם אימץ את ת/נ חלק מעודתו הראשית.

.21 הנאשם סקר את הרקע להקמת הנאשمت 1, ציין כי מי שיזם את החקמה היה אביו, מוסיק
—משה שניידר.

.24 לדברי הנאשם, היה עד אז סוקן ביטוח אך אביו שכנע אותו ואת אחיו והם הצטרפו לעסק,
אליו הצטרף גם אדם בשם פורתני סמיון, כאשרתו ארנה פורתני יזמה הקמת סניפים
נוספים.

.27 הנאשם העיד כי בתוך שלוש שנים הקימה הקבוצה 7-8 סניפים.

.30 לדבריו תפקידו היה ללוות את הסניפים מרגע פתיחתם, ולעטוק במידוז, הצגת שחורות
ומתshawב של הסניפים.

בית משפט השלום בחיפה

20 אוגוסט 2013

ת"פ 10-40932 מדינת ישראל נ'
אוניברסיטת מוסיק בע"מ ואח'

הטאנש העיד כי יהיה מסתווב מטען לסניף, כל יום ישב בסניף אחר, שיוציא את הסניפים
גרדום אונטם

⁵ במאמרם הצביעו נורבל וצ'רנוב על איגוד האליטות כגורם גישבו ארכני מושה, וכן סטטיוו וואינוב פורטוגזי.

7 מנהלות החשבונות ישבו במשרד עם אירונה ושם הוגה כל ההחלטה, סמיין התעסק בסחרות
8 ובאשראי מול הספקים ואבון התעסק יותר בנושא הבשר כי בעבר היה קצב.

לדברינו בא' בית נצאו מינימום חמאתה בשמינו עד מול אמרות החשיבות.

12 הנאשס העיד עד כי בכל סניף היה מנהל קרוב משפחתי.

14 הנאש העיד עוד כי מי שהיה אמר לוחות על החיקים היו אביז, יחד עם סמיון אך
15 במקרים שסמיון לא יכול אמרו היה הנאש לחותם, אס כי לא זכר שעשה כן.

הנאים חזר וצין כי מי שטיפל בנושא הנהלת החשבונות היו אביו, סמיון ואירנה, כשמנהלת החשבונות הן אלה שניהלו את כל המגעים עם שליטות המשס והוא כלל לא ישם גמישדים.

הנאים ציין כי היה פוגש את שלומית, רואת החשבון, כשהיא מביאה לה חומר בהיותו ניד בין הסניפים ולבקשת אביו. הוא גם היה מפקיד את הכספיים בבנק כי היה ניד אך לא גורש מן חלובם.

הנאשם תזר וצין כי אירנה ונבי היו רשומים כמנהלים בפועל, וסמיון לא היה יכול להיות רשום בכלל חוץ מישראל גם כחברה לא נפקחת על שמו.

28 הנאשם אישר כי רשום כבעל 20% ממניות החברה בראש התפקידים אך טע כי עשה זאת
29 לביקורת אבטון, ורק היום יודע בדייעבד כי היה שותף בעסק.

לדבריו לא עסק מעולם בסוגיות המיסים.

בֵּית מִשְׁפַּט הַשְׁלוֹם בָּחִיפָה

20 אוגוסט 2013

**ת"פ 10-04-40932 מדינת ישראל נ'
אוניברסיטת מוסיק בע"מ ואה'**

1 הנאשם ציין עד כי גם סמיון וגם אירנה מתגוררים עדיין באותו כתובות ונition להציגם, כך
2 גם את אביו המתגורר בשכירותה בדירה שהייתה שלו.
3

4 הנאשם העיד עד כי מכתבים שטענו אליו ושלחו לכתובות רחוב הערטונים לא יכולו להגיד
5 שכן מעולם לא התגזרו שם.
6

7 בחקרתו הנגידית, חזר הנאשם וציין כי מי שהיה אחראי על המגעים עם שלטונות המס היו
8 אביו וסמיון דרך מנהלות החשבנות.
9

10 הנאשם ציין כי הוא אינו מכחיש כי אמר ב-ת/נ שתפקיד אביו היה בתחום הבשר
11 והנקניקים.
12

13 כשנשאל מדוע לא הזכיר ב-ת/נ את סמיון השיב כי לא נשאל, אך הזכיר את אירנה כי היא
14 הייתה זו שרשומה.
15

16 הנאשם לא חכחיס כי אירנה מכירה את מנויותיה בחברת בסוף שנת 2003, אך ציין כי היא
17 המשיכה להיות בתנה כל הזמן ברצף, יצאה ונכנסה.
18

19 הצדדים סיכמו טיעוניהם כמפורט בפרוטוקול.
20

דינו והכרעה:

21 המאשימה וחוכחה מעבר לספק סביר כי לא הועברו שלטונות המס במועד המיסים שנכו
22 מה��שכורות והתשומות ששולם לעובדים ולקבלי המשנה, וזאת על פי מה שיוותש
23 לנאים באישום מס' 1 ובהתבסס על עדותה של עדת תביעה מס' 2 ועל ת/2 שהוגש
24 באמצעותה.
25

26 העודה הבירה כי הדיווחים לא שולמו כלל וכי לא הועברו לקופת המדינה הניכויים שנכו
27 במהלך הפעולות השוטפת של העסק ביחס למועדים והנקודות באותה אישום.
28

29 המאשימה גם חוכחה מעבר לספק סביר כי הנאשם לא הגיע במועד את דז'י'ת שנת 2003
30 ולאחר שב'יכ המאשימה חזר ביחס לשנת המס 2004 באותו אישום, הרי כאמור אין חולק
31 שהדויה השנתי לגבי שנת 2003 אכן לא הוגש.
32

בית משפט השלום בחיפה

2013 אוגוסט 20

ת"פ-10-40932 מדינת ישראל נ'
אוניברסיטת מוסיק בע"מ וואח'

13. המחלוקת היא האם ניתן ליחס לנאים 2 אחריות, קרי האם ניתן לקבוע כמי שטוענת
7 המשימה בכתב החישום, כי הנאים 2 היה בעת ביצוע חביבות מנהל פעל בנאשمت 1
8 וכזו מי שהייב בחזקתו להראות הפקודה להעביר לפקיד השומה את המיטים שנונכו
9 ורמיוני באישום מס' 1 ולאגיש דוח' על הנסיבות בהתאם לאישום מס' 2.

12 מחולקות נוספת היה חסם ניטן לומר כי הנאשם 2 היה "בעל שליטה" בחברה כמשמעותו
13 בכ審判(32) לפוקודה, וככזה חייב למסור דוי'ח על הבנסוטוי לפי מה שייחס לו באישום מס'
14 3.

16 בית המשפט כבר זיכה את הנאשם במסגרת טענת אין להшиб לאשמה בעבירה שיווחסה לו
17 באישום מס' 4 באשר קבוע כי לא הוכח כי הנאשם קיבל או אמרו היה לקבל את הזרישה
18 שהוחזאה על ידי פקיד השומה בהודעה בכתב מיום 10/03/04 וזאת בהתאם על עד תביעה
19 מס' 3

לאחר ששמעתי את העדויות ועינתי בראיות אני קובעת כי המאשינה לא עמדה בוגטן ולא הוכיחה מעבר לספק סביר כי הנתפס 2 היה מנהל פעיל בנאשנות 1, ומילא כי תהיה חייב בתכניות שתהיי לחברת מסגרת אישומים 2+.

5 כן אני קובעת כי המאשימה לא עמדה בנטול ולא חוכיחה מעבר לספק סביר כי הנאשם 2
6 היה חייב כבעל שליטה למוטר דוח' על הנסיבות בחטא מס' 3.

15. בחודעת הנאשם בחקירהו (ת/י מתאריך 06/12/20) אישר הנאשם כי חקם את החבורה יחד
עם אביו משה ועם אחיו ארתוור, כאשר לכל אחד מהם 33% מההמנויות.

בררבן אין אמר מנאחים כי יוכל יצא בקבורתו בתקנים האשכנזים וטור בעז הפולניות (שורה 16).

בית משפט השלום בחיפה

20 אוגוסט 2013

ת"פ 04-40932 מדינת ישראל נ'
אוניברסיטת מוסיק בע"מ ואח'

1 הנאשם אמר כבר אז כי מורשת החותימה היא אחד מהמשפחה ביחד עם פרוטני ארנה,
 2 שעבדה כמנהלת בחברה יחד עמו הגם שלא נרשמה כבעלת מנויות אלא שכירה עם סמכות
 3 של ניהול.

5 הנאשם העיד כי הנהלת החשבונות של החברה התנהלה במשרד רוייח קרו פץ אך הנהלת
 6 החשבונות בחברה נוהלה על ידי מנהלי החשבונות.

8 כשנשאל מי ניהל את החברה מבחינה כספית השיב כי כל המשפחה ואו ארנה פרוטני.
 9

10 כשנתבקש לחזור על טופס 102 סירב הנאשם לעשות כן היה וצין כי הוא אכן מבין
 11 בנושאים אלה וכשנשאל מדוע לא הגיע מאוזן לחברת כמו גם דרייח אישי צין כי בסוף שנת
 12 2004 מונה לחברת בתנס ומואז אין לו קשר לחברת.

14 לעניין אי הגשת הצהרות חון צין כי אין לו כסף לשלם לפטייגן.
 15

16 עדת ה啻יעה שלומית פרץ, שהפכה עדת עוינט, אישרה אומנם כי אמרה בתוודעתה (אשר לא
 17 הוגשה על מנת להציג על סתיות במסגרת סעיף 50א לפקודת הראיות), כי מי שהיה
 18 הזרミינטי היה הנאשם, אך ציינה כי התכוונה כי הייתה עמו יותר קשר מבחןת משרדיה.
 19

20 אותה עדת ציינה כי כבר במרץ 2004 העבירה את חמושכות של החברה למפרק, רוייח זיילר,
 21 כשהלה מונה לנאמן להקפת הליכים ואכן החל משנת 2005 הנאשם כבר לא היה בעל
 22 שליטה כי החברה הייתה בהליך פירוק.
 23

24 העודה הבירה עד כי לכל אורך הדרך הייתה דרישת כי ארנה פרוטני תחתום שכן היא
 25 הייתה בעליτ 40% מנויות החברה. תמייחת לגrsa זה ניתן לראות ב-ג/ג, מכתב שלחה
 26 העודה לנאמות בתאריך 06/03/06, בו היא מציינת כי הם בעלי זמיות החותימה בכל הקשור
 27 למסמכים והבנקאים של החברה.
 28

29 כשנשאלה העודה האם היא כ ממש רואה החשבון קיבל פנקסי צ'קים חתוםים לצורך דיזונה
 30 לרשותו המשם, הבירה כי לחברה הייתה הנהלת חשבונות עצמאית והם דיווחו בעצמם
 31 (עמוד 23 שורה 19 לפרטוקול).

בית משפט השלום בחיפה

20 אוגוסט 2013

ת'פ-10-04-40932 מדינת ישראל נ'
אוניברסיטת מוסיק בע"מ ואח'

1 העודה תזהה וצינה כי היא לא זכרת מי בא וחותם בשם החברת על הדוחות המבוקרים
 2 וצינה כי למיטב זכרונה אין מסמך שהוא יכול להעיד שהוא שנהנס 2 חותם בפניה (עמוד 23
 3 שורות 29-25.).
 4

5 העודה תזהה ותבהיר כי אמרה שהזדמנינתי היה התאשס 2 גם משום שהיא בקשר עמה
 6 לצורך העברת מסמכים אך גם משום שהפעילות שלו הייתה בתחום המושך והקמת
 7 הסניפים ולדבריה "אני חושבת שהוא הדרייב שלו" (עמוד 24 שורות 5-8).
 8

9 עדי תביעה נוספים שהי אמורים להיעיד ולשפוך אוור על סוגיות ניהול החברה לא התיצבו.
 10 .17

11 ב"כ המאשימה הוודיע בישיבת הוחכות של ה-12/05/10 כי מר סמיון פורטנווי הבטיח שיגיע
 12 והמאשימה לא האלילה לאטור את העדים אירנה פורטנווי וארתור שנידר (אתו של הנאשם
 13 .2).

14 הדיוון נדחה על מנת לדאוג לזמן אותם עדים, ובפתח ישיבת הוחכות ביום 19/06/13
 15 הודיע ב"כ המאשימה כי כל העדים שהיו צריכים להיעיד לא אותו ולטיפת ידיעתו עזב את
 16 הארץ.
 17 .18

18 גרסת התאשס צפורה כאמור לעיל:
 19 לפי דברי הנאשם הוא לא ישכ בנהלת החברת, לא עסק בחנהלת חשבונות אלא עסק
 20 במילוף הסניפים, פתיחתם, סידורם ושוווקם.
 21

22 גרסתו זו של התאשס, לא זו בלבד שלא נסתירה בראיות ההגנה אלא נתמכה בעדותה של
 23 שלומית פרץ, כמפורט לעיל.
 24

25 גרסתו של הנאשם, לפיה כל נושא ניהול החשבונות הוגובל במשרדי הנהלה, שם ישבו
 26 אבון, אירנה וסמיון לא נסתרה, אלא נתמכה בגרסתה של שלומית פרץ אשר העידה כי
 27 משרד רווה החשבון שלה לא עסק בדיכויים לרשותה המס אלא בחברת עצמה במסגרת
 28 הנהלת החשבונות שלה.
 29

30 העדים שהיו אמורים לשפוך אוור על אופן ניהול השוטף של החברה – סמיון ואירנה
 31 פורטנווי וארתור שנידר, לא התיצבו והמאשימה לא איתרו אותם.
 32

בית משפט השלום בחיפה

20 אוגוסט 2013

ת"פ 10-04-40932 מדינת ישראל נ'
אוניברסיטת מוסיק בע"מ ואח'

1
2 בנסיבות אלה אני כובעת כי המאשימה לא עמדה בנטל ולא חוכחה מעבר לספק סביר כי
3 הנאם 2 היה מנהל פועל בנאשות 1 לצורך דיווחים לרשות המס ולא היה בעל שליטה בה
4 ומילא לא כב בחוביות נשוא אישומים 1-3 באופן אישי.
5

6 המאשימה אינה יכולה להיבנות מ-1/3 – תעודות החתימות של החברה שהופקה מרשם
7 החברות שכן הדירקטוריון הראשוני הרשות של החברה היה שנידר משה שאינו נושא בפני
8 הדירקטוריים של התאגיד הם שנידר משה, שנידר יעקב ושנידר ארטור, בעלי המניות לפי
9 מסמך זה הינם שנידר משה בשיעור של 60%, שנידר יעקב ושנידר ארטור בשיעור של
10 20% כל אחד ולא ניתן לקבוע רכע על פי מסמך זה כי הנאם 2 היה המנהל הפעיל או בעל
11 שליטה בחברה בנגד לראיות שהובאו בפני כאמור לעיל.
12

13 העובודה כי הנאם 2 היה אחד מבני זכויות החתימה בחברה, עדין אין בה כדי לקבוע את
14 הנטען לעיל שהוא שכאמור על פי הראיות שהובאו תוך מטעם התביעה והן מטעם ההגנה, ניתן
15 הסבר לקבע כי היה "דומיננטי" בחברה – עדותה של שלמית פרץ.
16

סיכום:

17 הנוללה מז האמור – עובדות כתוב האישום הוכיחו בפני ככל שהן מתייחסות לנאם 1 ואני
18 מרשים אותה בגין העבירות שייחסו לה באישומים 1+2.
19

20 עט זאת אני מזוכה ב證明ת הספק את הנאם 2 מהעבירות שייחסו לו באישומים 1+2+3,
21 כמופורט לעיל, לאחר וקבעתי כי המאשימה לא עמדה בנטל להוכיח את טענה מעבר לספק
22 סביר.
23

24 זכות ערעור תוך 45 ימים.
25

26 ניתנה והודיעו היום כי אלול תשע"ג, 01/09/2013 במעמד הוכחים.
27

אורית קנטור, סגנית נשיא

28

50

בֵּית מִשְׁפָט הַשְׁלָום בָּחִיפָה

20 אוגוסט 2013

ת"י פ-10-04-40932 מדינת ישראל נ'
אוניברסיטת מוסיק בעמ' וOTH'

1

2 אבקש להעביר את הכרעת הדין לממונה על מנת שנדיע בבית המשפט את עמדתנו לגבי ייצוגה של
3 הנואשת 1 בישיבת הטיעונים לעונש.

4

5

החלטה

6 מוחה לטיעונים לעונש בעניינה של הנואשת 1 לתאריך 22/10/13 בשעה 08:30.
7

8

9 המוציאות תטמן את המפרק – רוח' ז'צר – לישיבה זו.
10

11

12

13

14

ניתנה והודעה היوم כ"ו אלול תשע"ג, 01/09/2013 במעמד הנוכחים.

אורית קנטור, סגנית נשיא

15

16

הוקלד על ידי אליה צירקסקי